

Նագովրեցու Եկեղեցի Հավատքի դրույթներ

Հոդված I Սուրբ Երրորդություն

Մենք հավատում ենք միակ, հավիտենական, ամենագո Աստծուն, Տիեզերքի Արարչին ու Պահապանին: Նա է միակ Աստվածը, Նրա էությունը, հատկանիշները ու նպատակները սուրբ են: Աստված՝ Որը սուրբ սեր ու լույս է, Նա իր բնությունով Եռանձնյա էություն է, և մեզ բացահայտվեց, որպես Հայր, Որդի ու Սուրբ Հոգի:

Ծննդ.1, Ղևտ19:2,Եր.Օր6:4-5, Ես.5:16; 6:1-7; 40:18-31,Մատթ3:16-17; 28:19-20, Հովհ.14:6-27, 1Կոր. 8:6, 2 Կոր. 13:14,Գաղ. 4:4-6,Եփ. 2:13-18, 1 Հովհ. 1:5; 4:8

Հոդված II Հիսուս Քրիստոս

Մենք հավատում ենք Հիսուս Քրիստոսին՝ Որը Սուրբ Երրորդության Երկրորդ Անձնավորությունն է: Մենք հավատում ենք, որ Նա Հոր հետ եղել է հավիտյան անբաժան, Նա մարդացավ Սուրբ Հոգու միջոցով և ծվեց Կույս Մարիամից: Այսպիսով, երկու ամբողջական և կատարյալ էություններ՝ Աստվածայինը և մարդկայինը, ամբողջությամբ միավորվեցին մեկ Անձնավորության մեջ. Ճշմարիտ Աստված և Ճշմարիտ մարդ, մարդ-Աստված:

Մենք հավատում ենք, որ Հիսուս Քրիստոսը մահացել է մեր մեղքերի համար և Նա իսկապես հարություն է առել մեռելներից և նորից ընդունելով Իր մարմինը՝ մարդկային կատարյալ էության ողջ հատկություններով, համբարձվել է երկինք և այնտեղ Աստծո առջև բարեխոսում է մեզ համար:

Մատթ. 1:20-25; 16:15-16, Ղուկ. 1:26-35, Հովհ. 1:1-18, Գործք 2:22-36, Հռ.8:3; 32-34, Գաղ. 4:4-5, Փիլ. 2:5-11, Կոր. 1:12-22, 1 Տիմ. 6:14-16, Եր. 1:1-5; 7:22-28; 9:24-28, 1 Հովհ. 1:1-3; 4:2-3, 15

Հոդված III Սուրբ Հոգի

Մենք հավատում ենք Սուրբ Հոգուն, Որը Սուրբ Երրորդության Երրորդ Անձնավորությունն է: Նա մշտապես ներկա է Քրիստոսի Եկեղեցու մեջ, գործում է այնտեղ ու նրա միջոցով: Նա մերկացնում է աշխարհը իր մեղքի մեջ, վերածնում է նրանց, ովքեր հավատացել ու ապաշխարհել են, սրբագործում է հավատացյալներին և առաջնորդում է նրանց ամեն ճշմարտության մեջ, որը կա Քրիստոսի մեջ:

Հովհ. 7:39; 14:15-18, 26; 16:7-15, Գործք 2:33; 15:8-9, Հն. 8:1-27, Գաղ. 3:1-14; 4:6, Եփ. 3:14-21; 1 Թես. 4:7-8; 2 Թես. 2:13; 1 Պետր. 1:2; 1 Հովհ 3:24; 4:13

Հոդված IV Սուրբ Գիրք

Մենք հավատում ենք, որ Սուրբ Գիրքը, որի տակ հասկանում ենք Հին և Նոր Կտակարանների 66 գրքերը, ամբողջությամբ ոգեշնչված են Աստծո Հոգով: Նրանք տրված են եղել Աստվածային ներշնչման միջոցով՝ առանց սխալի բացելով մեզ համար Աստծո կամքը այն ամենի վերաբերյալ, ինչ անհրաժեշտ է մեր փրկության համար: Հետևաբար, ինչ չի բովանդակում Սուրբ Գիրքը չի կարող մեկնաբանվել որպես հավատքի դոգմա:

Ղուկ. 24:44-47, Հովհ 10:35; 1 Կոր. 15:3-4; 2 Տիմ 3:15-17; 1 Պետ. 1:10-12; 2 Պետ. 1:20-21

Հոդված V Աղամական և անձնական մեղք

Մենք հավատում ենք, որ մեղքը և մեղքի պատճառով մահը, աշխարհ են մտել մեր նախահայրեր՝ Ադամի ու Եվայի անհնազանդության պատճառով: Մենք հավատում ենք, որ մեղքը ունի երկակի բնույթ՝ աղամական մեղք՝ որպես բարոյապես անկում ապրած բնություն և իրական՝ այսինքն անձնական մեղք:

Մենք հավատում ենք, որ աղամական մեղքը՝ որպես բարոյապես անկում ապրած բնություն ամփոփվում է Ադամի յուրաքանչյուր սերնդի էության ապականվածության մեջ: Դրա հետևանքով ամեն մարդ հեռացել է սկզբնական արդարությունից ու անարատությունից, որ մեր նախահայրերը ունեին արարման պահին և հիմա գտնվում է Աստծո հետ հակասության մեջ, չունի հոգևոր կյանք և մշտապես հակված է դեպի չարը: Այնուհետև մենք հավատում ենք, որ աղամական մեղքը շարունակում է ազդել վերածնված մարդու նոր կյանքի վրա այնքան ժամանակ, մինչև որ հոգին չմաքրվի դրանից՝ Սուրբ Հոգու մկրտության միջոցով:

Մենք հավատում ենք, որ աղամական մեղքը տարբերվում է իրական մեղքից: Աղամական մեղքը, իրենից ներկայացնում է ժառանգական հակում դեպի իրական մեղքը: Այդ հակվածության համար մարդը պատասխանատվություն է կրում միայն այն դեպքում, երբ նա մերժում կամ անտեսում է, այդ հակվածությունից ազատագրվելու համար՝ Աստծո կողմից առաջարկված միջոցները:

Մենք հավատում ենք, որ իրական կամ անձնական մեղքը, Աստծո Օրենքի գիտակցաբար խախտումն է մարդու կողմից, որը ի գործ է կրել բարոյական

պատասխանատվություն: Իրական մեղքին չեն վերաբերվում ակամա կամ անխուսափելի թերությունները, տկարությունները, սխալները, բացթողումները կամ ուրիշ շեղումներ կատարյալ վարքի օրինակից, որոնք հանդիսանում են մեղսագործության մնացորդային հետևանք: Սակայն այդ աննշան հետևանքները չպետք է ներառեն իրենց մեջ այնպիսի վերաբերմունք աշխարհին, կամ արձագանք տեղի ունեցող դեպքերին, որոնք հակասում են Քրիստոսի Հոգուն, հակառակ դեպքում դրանք կարող ենք համարձակությամբ անվանել պիղծ ոգու մեղքեր:

Մենք հավատում ենք, որ անձնական մեղքը, ամենից առաջ Սիրո պատվիրանի խախտում է, իսկ Քրիստոսի նկատմամբ մեղքը կարելի է սահմանել որպես անհավատություն:

Աղամական մեղք: Ծննդ.3; 6:5, Հոր. 15:14, Սաղմոս 50:5, Եր. 17:9-10, Մարկ. 7:21-23, Հռ.1:18-25; 5:12-14, 7:1-8:9, 1Կոր. 3:1-4, Գաղ. 5:16-25; 1 Հովհ. 1:7-8.

Անձնական մեղք: Մատթ. 22:36-40 և 1 Հովհ 3:4; Հովհ. 8: 34-36, 16:8-9, Հռ. 3:23; 6: 15-23; 8:18-24; 14:23; 1 Հովհ 1:9-2:4; 3:7-10

Հոդված VI Քավություն

Մենք հավատում ենք, որ Հիսուս Քրիստոսը Իր տանջանքների, Իր արյունը թափելու և խաչի վրա Իր մահվան միջոցով կատարեց լիակատար քավություն ողջ մարդկային մեղքի համար, և այդ քավությունն է փրկության միակ հիմքը և այն բավարար է յուրաքանչյուր մարդու փրկության համար, որը սերվել է Աղամից: Աստծո շնորհքով այդ Քավությունը բավարար է նաև բոլոր այն մարդկանց փրկության համար, ովքեր ի վիճակի չեն բարոյական պատասխանատվություն կրել իրենց արարքների համար (հոգեկան խանգարում ունեցող մարդիկ, հղումը թարգմանիչին է), ինչպես նաև անմեղ երեխաների փրկության համար: Բայց բոլոր նրանց համար, ովքեր հասել են սեփական պատասխանատվության հասակին, այդ Քավությունը ուժի մեջ է մտնում միայն նրանց ապաշխարության ու հավատքի պահին:

Ես. 53:5-6,11, Մարկ. 10:45, Ղուկ. 24:46-48, Հովհ. 1:29; 3:14-17, Գործք 4:10-12, Հռ.3:21-26; 4:17-25; 5:6-21; 1 Կոր. 6:20; 2Կոր. 5:14-21, Գաղ. 1:3-4; 3:13-14, Կոր. 1:19-23; 1 Տիմ. 2:3-6, Տիտ. 2:11-14, Եբր. 2:9; 9:11-14; 13:12; 1 Պետր. 1:18-21; 2:19-25; 1Հովհ. 2:1-2

Հոդված VII Նախնական շնորհք

Մենք հավատում ենք, որ մարդու արարումը Աստծո պատկերով ու նմանությամբ ներառում է բարու ու չարի միջև ընտրելու ունակություն և այսպիսով մարդը օժտված էր բարոյական պատասխանատվություն կրելու ունակությամբ:

Մենք հավատում ենք, որ Աղամի մեղսագործության հետևանքով մարդը դարձավ այնքան վատաբարո ու ապականված, որ նա չի կարող դիմել Աստծուն ու հավատալ, անել ինչ որ բան վստահելով միայն իր սեփական ուժերին: Բայց մենք նաև հավատում ենք, որ Աստծո շնորհքը Հիսուս Քրիստոսում, ազատ շնորհված է բոլոր մարդկանց, այն հնարավորություն է տալիս բոլորին, ով ցանկանում է մեղքից դառնալ արդարության,

հավատալ Հիսուս Քրիստոսին, ստանալ ներում և մաքրվել մեղքերից, ինչպես նաև կատարել բարի գործեր՝ Նրա տեսակետին հաճելի ու բարենպաստ:

Մենք հավատում ենք, որ նույնիսկ վերստին ծնունդը վերապրած և լիակատար սրբագործության փորձը ունեցող մարդը, կարող է ընկնել շնորհքից և հրաժարվել Աստծուց և եթե նա չապաշխարհի իր մեղքից անհույս ու հավիտյան կորած կլինի:

Աստծո պատկերը և նմանությունը մարդու մեջ և նրա բարոյական պատասխանատվությունը: Ծննդ. 1:26-27; 2:16-17, Երկր. Օր. 28:1-2; 30:19, Հեսու. 24:15, Սաղմոս 8:3-5, Ես. 1:8-10, Երեմ. 31:29-30, Եզեկ. 18:1-4, Միքիա 6:8, Հն. 1:19-20; 2:1-16; 14:7-12, Գաղ. 6:7-8

Մարդու բնական անգործությունը: Հոբ14:4; 15:14; Սաղմոս 14:1-4, 50:5, Հովհ. 3:6ա, Հն. 3:10-12, 5:12-14, 20ա; 7:14-25

Շնորհքի պարզևր և հավատքի գործերը: Եզ. 18:25-26, Հովհ. 1:12-13; 3:66, Գործք 5:31, Հն. 5:6-8, 18; 6:15-16, 23; 10:6-8; 11:22; 1 Կոր. 2:9-14; 10:1-12; 2 Կոր. 5:18-19, Գաղ. 5:6, Եփ. 2:8-10, Փիլ. 2:12-13, Կող. 1:21-23; 2 Տիմ. 4:10ա, Տիմ. 2:11-14, Եբր. 2:1-3; 3:12-15; 6:4-6; 10:26-31, Հակ. 2:18-22; 2 Պետր. 1:10-11; 2:20-22

Հոդված VIII Ապաշխարություն

Մենք հավատում ենք, որ ապաշխարությունը հանդիսանում է մեղքի հանդեպ մտածելակերպի անկեղծ ու լիակատար փոփոխություն և այն իր մեջ ներառում է անձնական մեղքի գիտակցություն և կամավոր հրաժարում բոլոր տեսակի մեղքերից: Այն անհրաժեշտ է բոլորին, ով իր արարքներով կամ դիտավորություններով մեղանչել է Աստծո առաջ: Աստծո Հոգին բոլոր ապաշխարողներին տալիս է շնորհալի օգնություն, որպեսզի սրտում ունենան ճշմարիտ ապաշխարություն և Աստծո ողորմության հույս, որով կարող են հավատալ, ստանալ ներում և հոգևոր կյանք:

2 Մն. 7:14, Սաղ. 31:5-6; 51:1-17, Ես. 55:6-7, Եր. 3:12-14, Եզ. 18:30-32; 33:14-16, Մարկ. 1:14-15, Ղուկ. 3:1-14; 13:1-5; 18:9-14, Գործք 2:38; 3:19; 5:31; 17:30-31; 26:16-18, Հն. 2:4; 2 Կոր 7:8-11; 1 Թես. 1:9; 2 Պետր. 3:9

Հոդված IX Արդարացում, վեաճնունդ, որդեգրում

Մենք հավատում ենք, որ արդարացումը Աստծո արդարության բարեշնորհ գործողություն է, որի միջոցով Նա լիովին ներում է հանցանքը և ազատագրում կատարված մեղքի պատժից, ինչպես նաև ընդունում և ճանաչում է բոլորին արդար, ով հավատացել է Հիսուս Քրիստոսին և ընդունել է Նրան որպես Տեր ու Փրկիչ:

Մենք հավատում ենք, որ վերաճնունդը կամ վերստին ծնունդը Աստծո բարեշնորհ գործողություն է, որի միջոցով ապաշխարող մարդու բարոյական էությունը հոգևորապես վերափոխվում է և նրան նվիրվում է նոր հոգևոր կյանք, երբ նա ընդունակ է դառնում հավատալու, սիրելու և լինելու հնազանդության մեջ:

Մենք հավատում ենք, որ որդեգրումը Աստծո բարեշնորհ գործողություն է, որի միջոցով արդարացված և վերաճնված հավատացյալը դառնում է Աստծո զավակ:

Մենք հավատում ենք, որ Աստծուն փնտրող մարդը միաժամանակ ստանում է արդարացում, վերածնունդ և որդեգրում և նրանք ձեռք են բերվում հավատք ունենալու պայմանով, որը նախորդում է ապաշխարությանը, Սուրբ Հոգին հավատացյալին վկայում է այդ բարեշնորհ վիճակի մասին:

Ղուկ. 18:14, Հովհ. 1:12-13; 3:3-8; 5:24, Գործք. 13:39, Հռ. 1:17; 3:21-26, 28; 4:5-9, 17-25; 5:1, 16-19; 6:4; 7:6; 8:1, 15-17; 1 Կոր. 1:30; 6:11; 2 Կոր. 5:17-21, Գաղ. 2:16-21; 3:1-14, 26; 4:4-7, Եփ. 1:6-7; 2:1, 4-5, Փիլ. 3:3-9, Կող. 2:13, Տիտ. 3:4-7; 1 Պետր. 1:23; 1 Հովհ. 1:9, 3:1-2, 9; 4:7; 5:1, 9-13, 18

Հոդված X

Քրիստոնեական սրբություն և լիակատար սրբագործում

Մենք հավատում ենք, որ սրբագործումը Աստծո գործողություն է, որը հավատացյալին վերափոխում ու դարձնում է Քրիստոսի նման: Այն իրագործվում է Աստծո շնորհքով և Սուրբ Հոգու միջոցով, նախնական սրբագործման, կամ վերստին ծնունդի (միաժամանակ արդարացման հետ), լիակատար սրբագործման պահին և այն Սուրբ Հոգու շարունակվող գործողություն է, որը ավարտվում է մինչ փառավորվելու պահը (մահվանից հետո, հղումը թարգմանիչին է): Փառավորված վիճակում մենք լիովին համապատասխանում ենք Որդու պատկերին:

Մենք հավատում ենք, որ լիակատար սրբագործումը Աստծո գործողություն է, որը հետևում է վերստին ծննդից հետո և որի միջոցով հավատացյալը ազատագրվում է աղամական մեղքից, կամ բարոյական ապականությունից, մտնում է Աստծուն լիակատար նվիրվածության դիրքի մեջ, դեպի սուրբ հնազանդություն և կատարյալ սեր:

Լիակատար սրբագործումը տեղի է ունենում Սուրբ Հոգով մկրտվելու կամ լցվելու միջոցով, որը ընկալվում է մարդու կողմից, որպես սրտի մաքրվելը մեղքից, և նրա մեջ Սուրբ Հոգու մշտական ներկայությունը, Որը հավատացյալին տալիս է ուժ՝ կյանքի ու ծառայության համար:

Լիակատար սրբագործումը շնորհվում է Հիսուսի արյան շնորհիվ, այն իրագործվում է ակնթարթորեն հավատքի միջոցով, նրան նախորդում է լիակատար նվիրվածությունը: Սուրբ Հոգին վկայում է հավատացյալին այդ գործողության և շնորհքի առկայության մասին:

Այդ հոգևոր փորձառությունը և նրա տարբեր փուլերը կարելի է անվանել տարբեր խոսքերով, ինչպես «քրիստոնեական կատարելություն», «կատարյալ սեր», «սրտի մաքրություն», «Սուրբ Հոգու մկրտություն կամ լեցունություն», «լիակատար օրհնություն», «քրիստոնեական սրբություն»:

Մենք հավատում ենք, որ գոյություն ունի բացահայտ տարբերություն սրտի մաքրության և մարդու հոգևոր հասունության միջև: Սրտի մաքրությունը տեղի է ունենում ակնթարթորեն և հանդիսանում է լիակատար սրբագործման հետևանք, իսկ հոգևոր հասունությունը շնորհքով հասունանալու արդյունք է:

Մենք հավատում ենք, որ լիակատար սրբագործման շնորհքը ընդգրկում է իր մեջ Աստծուց մղում, դեպի շնորհքի մեջ հասունության, ինչպես աշակերտները Քրիստոսի նման: Սակայն այդ մղմանը անհրաժեշտ է գիտակցված համագործակցություն և հատուկ ուշադրություն է պետք հատկացնել նրան, ինչ պահանջվում է հոգևոր աճի ընթացքի և Քրիստոսին նմանվելու համար, ընդգրկելով մեր անձնական հատկանիշներն ու

բնավորությունը: Հավատացյալի կողմից առանց նպատակալաց ջանքերի, նրա վկայությունը կարող է կորցնի իր ուժը և շնորհքը չի գործի: Արդյունքում հավատացյալը կարող է շնորհքը կորցնել:

Մասնակցելով նրանցում՝ որ անվանվում են շնորհքի միջոցներ, հատկապես հաղորդակցվելով, մասնակցելով Եկեղեցական ծիսակատարություններում, հավատացյալները ամբողջ սրտով աճում են շնորհքի և սիրո մեջ, դեպի Աստված և դեպի մերձավորը:

Եր. 31:31-34, Եզ. 36:25-27, Մալ. 3:2-3, Մատթ. 3:11-12, Ղուկ. 3:16-17, Հովհ. 7:37-39; 14:15-23; 17:6-20, Գործք 1:5; 2:1-4; 15:8-9, Հռ. 6:11-13,19; 8:1-4,8-14; 12:1-2; 2 Կոր. 6:14-7:1, Գաղ. 2:20; 5:16-25; Եփ. 3:14-21; 5:17-18, 25-27, Փիլ. 3:10-15, Կող.3:1-17; 1 Թես. 5:23-24, Եբր. 4:9-11; 10:10-17; 12:1-2; 13:12; 1 Հովհ 1:7,9

«Քրիստոնեական կատարելություն», «Կատարյալ Սեր»: Երկ. Օր. 30:6, Մատթ. 5:43-48; 22:37-40, Հռ. 12:9-21; 13:8-10; 1 Կոր. 13, Փիլ. 3:10-15, Եբր. 6:1; 1 Հովհ. 4:17-18.

«Սրտի մաքրություն»: Մատթ. 5:8, Գործք 15:8-9; 1 Պետր. 1:22; 1 Հովհ 3:3.

«Սուրբ Հոգու Մկրտություն»: Եր. 31:31-34, Եզ. 36:25-27, Մալ. 3:2-3, Մատթ. 3:11-12, Ղուկ. 3:16-17, Գործք 1:5; 2:1-4; 15:8-9.

«Լիակատար օրհնություն»: Հռ. 15:29.

«Քրիստոնեական Սրբություն»: Մատթ.5:1-7:29, Հովհ. 15:1-11, Հռ.12:1-15:3; 2 Կոր. 7:1, Եփ. 4:17-5:20, Փիլ. 1:9-11; 3:12-15, Կող. 2:20-3:17; 1 Թես. 3:13; 4:7-8; 5:23; 2 Տիմ. 2:19-22, Եբր. 10:19-25; 12:14; 13:20-21; 1 Պետր. 1:15-16; 2 Պետր. 1:1-11; 3:18, Հուդա 20-21.

Հոդված XI Եկեղեցի

Մենք հավատում ենք Եկեղեցուն, նրանց հաղորդակցությանը, ովքեր դավանում են Հիսուս Քրիստոսին որպես՝ Տիրոջ: Նրանք Աստծո ուխտի ժողովուրդ են, նոր արարածներ Քրիստոսի մեջ, Քրիստոսի մարմինը՝ Սուրբ Հոգուց կանչված Խոսքի միջոցով:

Աստված Եկեղեցուն կոչ է անում գործել միաբանությամբ և Սուրբ Հոգու հաղորդակցությամբ, Աստծուն երկրպագելով և Նրան փառաբանելով Խոսքի քարոզչությամբ, խորհուրդները պահպանելով, ծառայելով հանուն Նրա, հնազանդվելով Քրիստոսին, սրբության կյանքով, որը ներառում է փոխադարձ պատասխանատվություն մեկը- մյուսի նկատմամբ:

Եկեղեցու առաքելությունը աշխարհում հանդիսանում է Քրիստոսի ծառայության շարունակություն, որպես Սուրբ Հոգու գործությամբ փրկագնելու ու հաշտեցնելու : Եկեղեցին իրագործում է իր առաքելությունը պատրաստելով աշակերտներ, ավետարանչության, կրթության, գթասրտության, արդարության վերականգման և Աստծո Արքայության մասին վկայելու միջոցներով:

Եկեղեցին՝ դա պատմական իրականություն է, որը կազմակերպչական գործերում օգտագործում է այն ձևերը, որոնք հատուկ են տեղի մշակույթին: Այն գոյություն ունի, որպես տեղական Եկեղեցի, ինչպես նաև որպես Քրիստոսի տիեզերական Եկեղեցի: Եկեղեցին ընտրում է այն մարդկանց, ում Աստված կանչել է հատուկ ծառայության: Աստված Եկեղեցուն կոչ է անում ապրելու իր Գերիշխանության տակ, Իր

պատվիրաններին հնազանդ և սպասելով ամեն ինչի վերջանալուն, այն օրվան՝ երբ մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսը կվերադառնա:

Ելից 19:3, Եր.31:33, Մատթ. 8:11; 10:7; 16:13-19, 24; 18:15-20; 28:19-20, Հովհ. 17:14-26; 20:21-23, Գործք 1:7-8; 2:32-47; 6:1-2; 13:1; 14:23, Հռ. 2:28-29; 4:16; 10:9-15; 11:13-32; 12:1-8; 15:1-3; 1 Կոր. 3:5-9; 7:17; 11:1,17-33; 12:3, 12-31; 14:26-40; 2 Կոր. 5:11-6:1, Գաղ. 5:6, 13-14, 6:1-5, 15, Եփ. 4:1-17; 5:25-27, Փիլ. 2:1-16; 1 Թեա. 4:1-12; 1 Տիմ. 4:13, Եբր. 10:19-25; 1 Պետր. 1:1-2, 13; 2:4-12,21; 4:1-2,10-11; 1 Հովհ. 4:17, Հուդա 24, Հայտն. 5:9-10

Հոդված XII Մկրտություն

Մենք հավատում ենք, որ քրիստոնեական մկրտությունը, որ պատվիրել է մեր Տերը, խորհուրդ է, որը նշանակում է Հիսուս Քրիստոսի կողմից կատարված քավության ընդունում: Մկրտության հնարավորություն տրվում է բոլոր հավատացյալներին և այն հանդիսանում է նրանց հավատքի արտահայտությունը Հիսուս Քրիստոսին՝ որպես Փրկչի, ինչպես նաև ցանկության լիովին հնազանդվելու Նրան, սրբությամբ ու արդարությամբ:

Քանի որ մկրտությունը հանդիսանում է Նոր Կտակարանի խորհրդանիշ, փոքր երեխաների մկրտությունը հնարավոր է ծնողների կամ խնամակալների խնդրանքով, որոնք պարտավոր են տալ խոստում, դաստիարակելու երեխային քրիստոնեական հավատքի մեջ:

Մկրտությունը կատարվում է մկրտվողի ցանկության համապատասխան՝ ցողելու, ջրելու կամ ջրում ամբողջապես ընկղմվելու միջոցով:

Մատթ. 3:1-7; 28:16-20, Գործք 2:37-41; 8:35-39; 10:44-48; 16:29-34; 19:1-6; Հռ. 6:3-4, Գաղ. 3:26-28, Կող. 2:12; 1 Պետր. 3:18-22

Հոդված XIII Տերունական Ընթրիք

Մենք հավատում ենք, որ Տերունական Ընթրիքը հաստատվել է մեր Տեր ու Փրկիչ, Հիսուս Քրիստոսի կողմից և ըստ էության հանդիսանում է Նոր Կտակարանային խորհուրդ, որն ազդարարում է Նրա անձնագոհ մահը, ըստ որի, հավատացյալները Քրիստոսում ունեն փրկություն, կյանք և բոլոր հոգևոր օրհնությունների խոստում: Տերունական Ընթրիքը նախատեսված է նրանց համար, ովքեր պատրաստ են ակնածանքով գնահատելու նրա նշանակությունը և «ավետելու Տիրոջ մահը, մինչև Նա կգա»: Քանի որ Տերունական Ընթրիքը հավատացյալների հաղորդություն է, նրանում հրավիրվում են մասնակցելու միայն նրանք, ովքեր հավատում են Հիսուս Քրիստոսին և ունեն եղբայրական սեր դեպի բոլոր սրբերը:

Ելից 12:1-14, Մատթ. 26:26-29, Մարկ. 14:22-25, Ղուկ. 22:17-20, Հովհ. 6:28-58; 1 Կոր 10:14-21; 11:23-32

Հոդված XIV Աստվածային բժշկություն

Մենք հավատում ենք Աստվածային բժշկության Աստվածաշնչյան ուսմունքին, ուստի առաջարկում ենք մեր Եկեղեցու անդամներին հավատքով աղոթել հիվանդների բժշկության համար: Նաև մենք հավատում ենք, որ Աստված բժշկում է ժամանակակից բժշկական գիտությունների միջոցով:

4 Թագ. 5:1-19, Սաղ 103:1-5, Մատթ. 4:23-24; 9:18-35, Հովհ 4:46-54, Գործք5:12-16; 9:32-42; 14:8-15; 1 Կոր. 12:4-11; 2 Կոր. 12:7-10, Հակ. 5:13-16

Հոդված XV Հիսուս Քրիստոսի Երկրորդ Գալուստ

Մենք հավատում ենք, որ Տեր Հիսուս Քրիստոսը կվերադառնա: Նրա վերադարձի ժամանակ առաջինը հարություն կառնեն Քրիստոսով մահացածները, հետո նրանք, ովքեր կենդանի են, եթե լինեն Նրա մեջ, կհափշտակվեն նրանց հետ ու կհանդիպեն Տիրոջը օդում, որպեսզի միշտ լինեն Նրա հետ:

Մատթ. 25:31-46, Հովհ. 14:1-3, Գործք 1:9-11, Փիլ. 3:20-21; 1 Թես.4:13-18, Տիմ. 2:11-14, Եբր. 9:26-28; 2 Պետր. 3:3-15, Հայտն. 1:7-8; 7-20

Հոդված XVI Հարություն, դատ և հավիտենական կյանք

Մենք հավատում ենք, մեռելների հարությանը, դա նշանակում է, որ ինչպես արդարների, այնպես էլ անարդարների մարմինները հարություն կառնեն և կմիանան իրենց հոգիներին «Եվ դուրս կգնան նրանք որ բարի են գործել դեպի կյանքի հարություն, և նրանք որ չար են արել՝ դեպի դատաստանի հարության»:

Մենք հավատում ենք գալիք դատաստանին, որի ժամանակ ամեն մարդ կկանգնի Աստծո առաջ և կդատվի համապատասխան իրեն գործերի, որոնք նա կատարել է իր կյանքի ընթացքում:

Մենք հավատում ենք, որ բոլոր նրանք ովքեր հավատացել են Հիսուս Քրիստոսին՝ փրկության համար, և խոնարհությամբ հետևում են մեր Տիրոջը, պատրաստված է փառավոր ու հավիտենական կյանք: Մինչև վերջ չապաշխարածները հավիտյան կտառապեն դժոխքում:

Ծննդ. 18:25; 1 Թագ. 2:10, Սաղ. 49:6, Ես. 26:19, Դան. 12:2-3; Մատթ. 25:31-46, Մարկ. 9:43-48, Ղուկ. 16:19-31; 20:27-38, Հովհ.3:16-18; 5:25-29, 11:21-27, Գործք 17:30-31, Հռ. 2:1-16; 14:7-12; 1 Կոր. 15:12-58; 2 Կոր. 5:10; 2 Թես. 1:5-10, Հայտն. 20:11-15; 22:1-15